

Predmet: *Bihać* – optuženi Đuro Tadić

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

K-Po2 5/13

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZJ

Objavljivanje presude: 06.02.2014.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Nakon većanja i glasanja, Veće je donelo, a predsednica Veća sudija Mirjana Ilić je javno objavila presudu kojom je optuženi Đuro Tadić oglašen krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 KZJ u saizvršilaštvu u vezi sa članom 22 KZJ, i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina.

Sud smatra da je tokom dokaznog postupka na nesumnjiv način utvrđeno da je optuženi izvršio krivično delo koje mu se optužnicom stavlja na teret. Činjenično stanje sud je utvrdio na osnovu svih izvedenih dokaza i iskaza 35 svedoka, od kojih su neki ispitani pred sudom, a iskazi nekih svedoka, koje su dali pred nadležnim državnim organima, uz saglasnost stranaka pročitani su tokom dokaznog postupka. Nesporno je da je u vreme izvršenja dela na prostoru BiH postojao oružani sukob, da je optuženi bio pripadnik jedne od strana u sukobu, da je u Duljce dovezao Zorana, Jovicu i Svetka Tadića te Zorana Bergu, kao i da je tom prilikom bio u uniformi. Odbrana je osporavala osvetu, kao motiv izvršenja dela, tvrdeći da je optuženi u Duljce došao dobrovoljno, ističući da ga je na to navodno primorao sada pokojni Gojko Đukić. Ovi navodi odbrane opovrgnuti su brojnim iskazima svedoka, pa je između ostalih Željko Babić naveo da je Zoran Tadić, sin poginulog Tome Tadića, na samoj sahrani tvrdio da će osvetiti oca, u čemu su ga podržavali stičevi, odnosno Jovica, Svetko i optuženi Đuro Tadić. Optuženi je takođe, tokom postupka tvrdio da jedino on i Svetko nisu u Duljcima izašli iz kola i krenuli da ubijaju civile, već da su se odmah vratili u Rajinovac. Međutim, iz iskaza svedoka utvrđeno je da su svi izašli iz kola. Tako je svedok Tahira Hajrulahović navela da je videla da je iz dva vozila izašlo ukupno 8 lica, a ni sam okrivljeni nije osporio da ih je ukupno 8 otišlo u Duljce. Takođe je i Zoran Berga izjavio da su po dolasku u Duljce svi izašli iz vozila, a Željko Babić da je optuženi bio iza njega kada su krenuli prema civilima, što sve nesumnjivo ukazuje da je odbrana optuženog neosnovana. Da je optuženi bio naoružan i maskiran, sud je utvrdio na osnovu iskaza svedoka Željka Babića i Mile Pepića, kao i svedoka-očevidaca koji su bili među beračima šljiva. Tako su svedoci Ismet Softić, Amir Džaferagić, Tahira Hajrulahović i Bećo Dupanović identično iskazali da je na civile koji su brali šljive pucalo 8 lica. Na osnovu iskaza svedoka takođe je utvrđeno da je na štalu, u koju su se sakrili pojedini berači šljiva, bačena bomba, kao i da je Zoran Tadić dugačkim nožem ubadao tela ubijenih civila, a takođe i da su tela ubijenih civila polivena benzinom i zapaljena. Da je na oštećenu Tahiru Hajrulahović pucano i da je zadobila teške

telesne povrede sa trajnim posledicama, sud je utvrdio na osnovu njenog iskaza, iskaza ostalih svedoka—očevidaca Mile Pepića i Milana Ivančevića, kao i priložene medicinske dokumentacije. Veće je zaključilo da je okrivljeni krivično delo izvršio sa umišljajem, da je postupao kao saizvršilac, da je delo hteo kao svoje, te da je u tom pravcu i preduzimaio radnje. Odlučujući o vrsti i visini kazne, sud je optuženom od olakšavajućih okolnosti cenio njegove lične i porodične prilike, da je porodičan čovek, oženjen, otac dvoje odrasle dece, da je neosudivan, te da je sada star 65 godina. Kao otežavajuće okolnosti cenjene su posledice koje su nastupile - smrt 18 lica, uglavnom žena i starijih ljudi, kao i da je među žrtvama i devojčica od 13 godina.

Fond za humanitarno pravo